

Маслини.

Една вечерь Иванчова майка сложи на трапезата наготвени маслини. Иванчо не бѣше ялъ скоро маслини, та съ четире очи гледаше, кога ще почнѣтъ родителитѣ му да ядѣтъ отъ тѣхъ, за да хапне и той. Майка му, като забѣлѣжи това, каза му: „Иванчо, азъ виждамъ, че не ти се яде друга госба, ами я си хапни отъ маслинитѣ!“ Иванчо това и чакаше. Щомъ майка иу изговори това, той захвана да яде.

— Ехъ, тате, колко сладки маслини си купишь! А отъ кѣдѣ ги купи?

— Отъ чича ти Стояна, Иванчо, той има много маслини въ дюгения си.

— Ами чичо Стоянъ отъ кѣдѣ ги взема?

— Той ги прѣкупува отъ други търговци.

— Ами търговцитѣ отъ гдѣ ги взиматъ?

Иванчовий баща се позамисли и слѣдъ малко каза на Иванча: — Маслинитѣ, Иванчо, се раждатъ на дървеса както у насъ сливитѣ, крушитѣ ябалжитѣ и др.

— Ами защо тукъ не се раждатъ маслинитѣ? — Попита на бързо Иванчо.

— Защото зимно врѣме у насъ става много студено, а пѣкъ маслиновитѣ дървеса не можѣтъ да трайѣтъ на студѣтъ.

— Дѣто ще каже, маслиновитѣ дървеса растѣтъ въ по-топлитѣ мѣста. Така ли е тате?

— Да, Иванчо, така е.

— Ами голѣми ставатъ ли маслиновитѣ дървеса?

— Слушай, Иванчо, азъ ще ти раскажа всичко, което знаѣхъ за тѣхъ: Маслиновитѣ дървеса сѣмъ ниски, но стабото имъ става доста дебело. Маслиновитѣ дървеса живѣѣтъ много години. Днесъ даже ще срѣщнешъ на много мѣста маслинови дървеса по на хиляда и повече години. Листата имъ много приличатъ на върбовитѣ, само че не сѣмъ назѣбени по краищата. Цвѣтътъ на маслинитѣ прилича на лозовия цвѣтъ. Тѣ цвѣтътъ отъ 15-ий